

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Kraft

Citation: Hjortø, Knud: "Kraft", i Hjortø, Knud: *Kraft*, 1902, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_02-shoot-idm140289727519632/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Kraft

»Det tror jeg ikke. Endnu er det kun en længsel efter den.«

»Allerede trangen dertil er et tegn på kraft.«

»Så er penge trang også et tegn på velstand,« sa Stendal og gik hen og lukkede op for Karl Hedelund.

De tos venskab holdt stadig ud, skønt deres fælles interesser stadig blev færre; Karl studerede jura og tænkte mest på embede og giftermål, efter at han var blevet forlovet med Henriks søster. Henrik kunde ikke undvære hans blide, stilfærdige nærværelse; under fire øjne med ham var han ikke højroestet, og så småsnakkede de velbehageligt om ingenting; der var noget feminint over Karl, men Henrik kunde ikke lide, at nogen sa det. Karl måtte tit komme hen til ham om aftenen; så læste han paragraffer og forordninger ved det ene bord, mens Henrik studerede sit ved det andet, og når han fulgte svogeren hjem klokken elleve, og de passerede om de samme æmner som altid, så syntes han, at han hade haft en udmærket aften. Skønt han ikke led ordet hyggelig, fandt han netop, at Karl var hyggelig, men flere bekendte af den slags hade han ellers ikke; Karl repræsenterede al den blidhed i omgang, han trængte til.

»Noget mærkeligt?« spurte Stendal og nikkede i retning af avisen i Karls lomme.

»En artikel om ministeriet,« sa Karl.

»Flabet?« spurte Randlev og rakte efter bladet.

»Jeg har ikke læst den helt; den kunde ha været morsommere.«

»Ikke af redaktøren selv,« Randlev foldede